

தமிழ்மொழிமுத்துச் சீர்திருத்தம்

16/3

754/72

Useful Book.

9972

புலவர் குழந்தை

தமிழெழுத்துச் சீர்திருத்தம்

புலவர் குழந்தை

வேளியீடு

முதற்பதிப்பு-1968
உரிமை ஆசிரியர்க்கு

15-4-1968 இல் புறப்பட்டு, உலகச் சுற்றுப்பயணம் செய்து,
அமெரிக்க நாட்டில் பேரும் புகழும் பெற்று, 12-5-68 இல்
தமிழகம் போந்த

தமிழக முதலமைச்சர்
மாண்புமிகு அறிஞர் அண்ணா அவர்கட்கு
இந்நூலைக் கையுறை ஆக்குகின்றனன்.

அன்புள்ள,
புலவர் குழந்தை.

விலை ரூ. 1.00

பெரியராஜன் எலக்ட்ரிக் பிரஸ், சென்னை-1.

தமிழெழுத்துச் சீர்திருத்தம்

புலவர் குழந்தை

வெளியிடுவோர் :

வேலா பதிப்பகம்

ஈரோடு - 1

புலவர் குழந்தையின் பிறநூல்கள்

செய்யுள் நூல்கள்

1. இராவண காவியம் (அரசினரால் தடை செய்யப்பட்டது)
2. அரசியலரங்கம் (அகம்புற வாழ்வும், அரசியலும்) ரூ. 5-00
3. காமஞ்சரி (செய்யுள் நாடகம்) ரூ. 5-00
4. நெருஞ்சிப்பழம் (காதற் பனுவல்) ரூ. 1-00
5. உலகப் பெரியோன் கென்னடி ரூ. 1-00
6. திருநணுச் சிலேடை வெண்பா ரூ. 1-50

உரை

7. திருக்குறள்-குழந்தையுரை ரூ. 5-00
8. தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம்-குழந்தையுரை ரூ. 7-00
9. நீதிக்களஞ்சியம் உரை (நாலடியார் முதலிய 21 நூல்கள்) 10-00

யாப்பிலக்கணம் — உரைநடை

10. யாப்பதிகாரம் ரூ. 3-00
11. தொடையதிகாரம் ரூ. 7-00

உரைநடை நூல்கள்

12. தொல்காப்பியர் காலத் தமிழர்
(பொருளதிகார விளக்கம்) ரூ. 5-00
13. திருக்குறளும் பரிமேலழகரும் (ஆராய்ச்சிநூல்) ரூ. 2-00
14. கொங்கு நாடு (தமிழ்நாட்டு வரலாற்றுடன்) ரூ. 6-00
15. பூவாமுல்லை (ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள்) ரூ. 3-50
16. தமிழக வரலாறு (புதிய முறையில்) ரூ. 4-00
17. தீரன் சின்னமலை (வரலாறு) ரூ. 1-50

முன்னுரை

தமிழ் என்னும் சொல்லுக்கு இனிமை என்பது பொருள். தமிழ் எழுத்துக்களின் இயல் பொலியே தமிழ்மொழியின் இவ் வினிமைத் தன்மைக்குக் காரணமாகும். பேசவும் எழுதவும் படுதல், பழமையும் இளமையும் உடைமை, பழைமை சான்ற இலக்கியப்பரப்பும் இலக்கண வரையறையும் உடைமை ஆகிய இம் முத்தன்மையும் உடைய மொழி உலகில் தமிழ்மொழி ஒன்றேயாகும். “கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தின் முன் தோன்றி” இன்னும் “உலக வழக்கு அழிந்து ஒழிந்து சிதை யாச் சீரிளமைத் திறம் வாய்ந்தது” நம் செந்தமிழ் மொழியே யாகும். முன்னைப் பழமொழிக்கும் முன்னைப் பழமொழியாயும், பின்னைப் புதுமொழிக்கும் பின்னைப் புதுமொழியாயும் பொலி வது நம் கன்னித் தமிழ்மொழியே யாகும்.

தான் வழங்கும் நாட்டின்கண் உள்ள பல மொழிகட்கும் முதன்மையாந் தன்மையுடைய மொழி உயர்மொழி எனப் படும். பிற மொழிகளின் உதவியின்றித் தனித்தியங்கும் தகுதி யுடைய மொழி தனிமொழி எனப்படும். திருந்திய பண்பும் சிறந்த நாகரிக வழக்கமும் உடைய மொழி செம்மொழி எனப் படும்.

தமிழ்மொழி இம் முப்பண்பும் ஒருங்குடைய உயர்தனிச் செம்மொழி யாக இருந்தும், “தமிழ்மொழி எழுத்து மிகுதியுடைய மொழி” என்னும் ஒரு சிறு குறைபாட்டினை யுடையதாக இருந்து வருகிறது. தமிழ் எழுத்துக்களெல்லாம் இயல் பொலி யுடையவாகவே - மக்கள் வாயினின் றியல்பாக எழும் இயல் பொலிக் குட்பட்டே-அமைந்துள்ளன. தமிழ் எழுத்துக்களின்

வடிவங்களே-வடிவெழுத்துக்களே - மிகுதியாக உள்ளன. எனவே, தமிழ் வடிவெழுத்துக்களின் அளவினைக் குறைத்து, அச்சிறு குறைபாட்டினைப் போக்கித் தமிழ்மொழியை யாதொரு குறையு மில்லாத நிறைமொழியாகத் திகழும்படி செய்வது தமிழ் மக்களின் இன்றியமையாக் கடமையு ளொன்றாகும்.

1934 இல் சென்னையில் நடந்த தமிழன்பர் மாநாட்டில், தமிழெழுத்துச் சீர்திருத்தம் பற்றி ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டு, அதற்காக ஒரு குழுவும் நிறுவப்பட்டது. அம்மாநாட்டுத் தீர்மானத்தைப் பெரியார் அவர்கள் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்தார்; அதாவது, விடுதலை நாளிதழில், 'ஊ ஊ ஊ ஊ ஊ ஊ ஊ ஊ' என்னும் ஏழெழுத்துக்களையும், 'ணா, னா, றா, ணை, னை, லை, ளை' என வெளியிட்டார்.

18, 19-1-1941 இல் மதுரையில் நடந்த தமிழ் இலக்கிய மாநாட்டிலும், தமிழெழுத்துச் சீர்திருத்தம் பற்றி ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டதோடு, 'தமிழெழுத்துச் சீர்திருத்தக் குழு' என ஒரு குழுவும் நிறுவப்பட்டது.

14, 15-2-1948 இல் சென்னையில் நடந்த அகிலத் தமிழர் மாநாட்டிலும் இது பற்றி ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டதோடு, 'தமிழெழுத்துச் சீர்திருத்தக் குழு' ஒன்றும் நிறுவப்பட்டது. இம் மாநாட்டுத் தீர்மானப்படி, சுதேசமித்திரன் நாளிதழில், இகர ஈகார, உகர ஊகார உயிர்மெய்யெழுத்துக்கள் தனி உயிர்க் குறியுடன் வெளியிடப்பட்டன.

இதற்கு முன்னரே, சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்ப் பேராசிரியரான, திரு. கா. நமச்சிவாய முதலியார் அவர்கள்

சில அபலெழுத்தாக்கத் தமிழெழுத்துக்களை ஆக்கிக் காட்டினார்.

இதனால், தமிழ் எழுத்துக்களைச் சீர்த்திருத்தி அமைக்க வேண்டும் என்பது, தமிழ் மக்களின் பெருவிருப்பம் என்பது பெறப்படுகின்றது.

அம்மாநாடுகளின் தீர்மானப்படி, 1948 இல், “தமிழ் எழுத்துச் சீர்திருத்தம்” என்ற ஒரு சிறு நூலை எழுதி அச்சிட்டு, அக்குழுக்கட்கு அனுப்பினன். அந்நூலையே சில திருத்தங்கள் செய்து வெளியிட்டுள்ளேன்.

தமிழ்மொழி யாக்கத்தில் ஆர்வமும் அக்கறையும் உள்ள தமிழ்ப் பெருமக்களும், தமிழக அரசும் இவ்வெழுத்துச் சீர்திருத்தத்தினை நன்கு ஆய்ந்து நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்து, நம் தாய்மொழியாந் தமிழ்மொழியைச் சீருஞ்சிறப்புடன் திகழ்ந்திடச் செய்வார்களென நம்புகின்றனன்.

பவானி }
25-4-'68 }

அன்புள்ள,
குழந்தை.

வேண்டுகோள்

தமிழ்மொழி ஆக்கமே பெருநோக்கமாகக் கொண்டு செய்துள்ள இவ்வெழுத்துச் சீர் திருத்தத்தைப் பற்றிய தங்கள் மேலான கருத்தினைத் தெரிவிப்பதோடு, புதிதாக ஆக்கியுள்ள எழுத்துக்களின் உருவ அமைப்பில் ஏதாவது திருத்தம் செய்தல் ஏற்றதெனத் தோன்றின், அதனையும் குறித்தனுப்பி யுதவுமாறு அன்புடன் வேண்டிக் கொள்கின்றனன்.

1-19. பவானி,
(வழி) ஈரோடு.

அன்புள்ள,
புலவர் குழந்தை
25—4—68

தமிழெழுத்துச் சீர்திருத்தம்

தமிழ் எழுத்துக்கள்

இன்றையத் தமிழ் எழுத்துக்கள், தாம் தோன்றிய கால வடிவிலிருந்து பல மாற்றங்கள் பெற்று இன்றைய நிலையை அடைந்துள்ளன என்பது வெளிப்படை. ஒலியெழுத்து, வடிவெழுத்து எனத் தமிழ் எழுத்துக்கள் இருவகைப்படும்.

1. ஒலியெழுத்துக்கள்

1. உயிரெழுத்து (அ—ஒள) 12
2. மெய்யெழுத்து (க் — ன்) 18
3. உயிர்மெய்யெழுத்து (க—னௌ) 216
4. ஆய்தவெழுத்து (ஃ) 1

2. வடிவெழுத்துக்கள்

1. உயிரெழுத்து (அ — ஓ) 11
2. மெய்யெழுத்து (க் — ன்) 18
3. அகரவுயிர்மெய் (க — ன) 18
4. இகர வுயிர்மெய் (கி — னி) 18
5. ஈகார வுயிர்மெய் (கீ — னீ) 18
6. உகர வுயிர்மெய் (கு — னு) 18
7. ஊகார வுயிர்மெய் (கூ — னூ) 18
8. ண, ன, ற, ணை, னை, லை, னை — 7
9. உயிர்க்குறி (ா, ெ, ே, ை) 4
10. ஆய்தம் (ூ) 1

ஆக— 131

குறிப்பு: ஒ + ள = 'ஒள' ஆவதால், உயிர் வடிவம் 11 ஆனது.

எனவே, தமிழ் நெடுங்கணக்கில் இன்று 247 ஒலி யெழுத்துக்களும், 131 வடிவெழுத்துக்களும் உள்ளன. பன்னிருயிரும் ஒரு மெய்யோடு கூடியான 12 உயிர்மெய் யெழுத்துக்களைச் சொல்லத் தெரிந்து, கொண்டால்

அப்படியே ஏனை உயிர்மெய் யெழுத்துக்களையும் சொல்லத் தெரிந்துகொள்ளலாம். ஆனால், 131 வடிவெழுத்துக்களையும் கற்றுக்கொள்வதற்கு இளங்குழந்தைகளுக்குப் பல மாதங்கள் ஆகின்றன; எழுதத் தெரிந்துகொள்ளவும் நாளாகிறது. அச்சகத்திலுள்ள தமிழ்எழுத்துப்பெட்டியில் அறைகள் மிகுதியாக உள்ளமையால் அச்சக்கோத்துப் பழகவும் நாளாகிறது. அச்செழுத்துக்கள் வார்ப்பதும் கடுமையாக உள்ளது. வடிவெழுத்து மிகுதியால், தமிழ்க் கையச்சுப் பொறி, அல்லது தட்டெழுத்துப் பொறி (டைப்ரைட்டிங் மிஷின்) செய்யக் கடுமையாக இருப்பதோடு, விலை மிகுதியும், அச்சடித்துப் பழகக் காலமும் ஆகின்றன; அச்சடிப்பதும் எளிதாக இல்லை. அதனால், அரசியல் அலுவலகங்கள், தொழிலகங்கள், வணிகமனை முதலிய வற்றில் தமிழ்மொழி தன்னிறைவு பெறாமல் இருந்து வருகிறது. ஆகையால், இவ்வெண்ணிக்கையிலிருந்து இயன்ற வரையிலும் ஏற்றவாறு தமிழ் வடிவெழுத்துக்களைக் குறைப்பதே யாவற்றிற்கும் எளிதும் ஏற்றதும் ஆவதோடு, நம் தாய்மொழியாந் தமிழ்மொழி சிறப்படைவதற்கும், வளமும் வளர்ச்சியும் பெறுவதற்கும் ஏதுவாகும்.

இன்று தமிழகத்தே தனித்தமி ழாட்சி நடந்து வருகிறது. தமிழ் ஆட்சிமொழியாகவும் பாடமொழியாகவும் ஆகியுள்ளது. பழையபடி தமிழன்னை அரியணையி லமர்ந்துள்ளனர். இந்நிலையில் இவ்வெழுத்துச் சீர்திருத்தம் மிக மிக இன்றியமையாத தொன்றாகு மென்பதைச் சொல்ல வேண்டியதில்லை.

இணையெழுத்து

உயிரெழுத்துப் பன்னிரண்டனுள், 'ஐ, ஓள்' என்பன தனியெழுத்துக்களல்ல; இணையெழுத்துக்கள் ஆகும்.

பழங்காலத்தில் இவை இணையெழுத்துக்களாகவேதாம் எழுதப்பட்டு வந்தன. பிற்காலத்தினரே இவற்றைத் தனியெழுத்துக்களாக்கிவிட்டனர்.

“அகரம் இகரம் ஐகாரம் ஆகும்.” (தொல். எழுத்து-54)

“அகரம் உகரம் ஔகாரம் ஆகும்.” (தொல். எழுத்து-55)

அதாவது, அகர வொலியும் இகர வொலியும் சேர்ந்து ஐகார வொலியாகும். அகர வொலியும் உகர வொலியும் சேர்ந்து ஔகார வொலியாகும் என்பதாம்.

காட்டு : ஐ-அஇ ; ஐந்து-அஇந்து.
ஔ-அஉ ; ஔவை-அஉவை

இவ்வாறு எழுதினால்,

“குறுமையும் நெடுமையும் அளவிற கோடலின்
தொடர்மொழி யெல்லாம் நெட்டெழுத் தியல்.”

(தொல். எழுத்து-50)

என்றபடி, ஒரு மாத்திரையுள்ள இரு குறில்கள் இணைந்து ஒரு நெடில் ஆவதேனும், விட்டிசைக்கின் அது ஈரெழுத்தெனவே படும். அவ்விரண்டின் (அஇ, அஉ) ஒலியே அது என்பதன்றி, இவ்வாறு எழுத வேண்டும் என்பதன்று. உரையாசிரியரே, ‘இது கொள்ளற்க’ என்றனர். பின் எவ்விரண்டெழுத்து வடிவங்களை இணைத்து எழுதவேண்டுமெனில்,

“அகரத் திம்பர் யவகரப் புள்ளியும்

ஐஔ நெடுஞ்சினை மெய்பெறத் தோன்றும்.”

(தொல். எழுத்து-56)

அதாவது, அகரத்தின் பின்னர் யகரவொற்றெழுதின் 'ஐ' என்னும் நெட்டெழுத்தாம்; அகரத்தின் பின்னர் வகரவொற்றெழுதின் 'ஒள' என்னும் நெட்டெழுத்தாம்; அவை வடிவமையத் தோன்றும் என்பதாம்.

'மெய்பெறத் தோன்றும்' என்றதனால், இவையே ஒலிவடிவும் வரிவடிவும் ஆம் என்பதாம். முன்னிரு சூத்திரங்களும் (54,55) ஒலி வடிவையும், இச்சூத்திரம் ஒலி வடிவோடு வரி வடிவையும் குறிப்பனவாகும்.

காட்டு: ஐ-அய். ஒள-அவ்.

ஐயம்-அய்யம்	ஒளவை-அவ்வய்
வைகல்-வய்கல்	வெளவால்-வவ்வால்
தகைமை-தகய்யம்	மெளவல்-மவ்வல்

'பையன், வெளவால்' என்பதைவிட, 'பய்யன், வவ்வால்' என்பதைச் சிறுவர்கள் எளிதில் தெரிந்து கொள்வரல்லரோ? இவையிரண்டும் இனக்குறிலின்று, இகர உகரங்களை இனமாகக் கொள்வதனாலும், 'ஐஒள நெடுஞ்சினை' என்றதனாலும், இவை தனியுயிர்களல்ல வென்பது வெளிப்படை.

'செ + ய் = செய்' என எழுத்துக் கூட்டுவது போலவே, 'க + ய் = கய்' என எழுத்துக் கூட்டுவதும் இயல்பாகவே அமைதல் காண்க. விடுதலையில் 'அய்' எனவே பயின்று வருகிறது.

“அவ்விய நெஞ்சத்தான்” (குறள்-169)

“கவ்வை கூர்தரச் சனகியாங் கடிமழ் கமலத் தவ்வை” (கம்பரா. மந்தரை சூழ்ச்-88)

ஒளவிய	—	அவ்விய
கௌவை	—	கவ்வை
தௌவை	—	தவ்வை

என, இலக்கியத்திலும் பயிலுதல் காண்க.

அளபெடை : ‘மெய்ய் பேசுதல், செவ்வ் வாம்பல்’ என, ‘மெய்ய், செவ்வ்’ என்பன, நேர் நேர்-தேமா ஆதல் போல, ‘தய்ய் நிலவு, வவ்வ் வால்போல்’ என, ‘தய்ய், வவ்வ்’ என்பனவும், நேர்நேர்-தேமா ஆகலான், இவை ஒற்றளபெடையாகக் கொள்ளப்படும்.

புணர்ச்சி : இனிப் புணர்ச்சியிலும் இவை, ‘எளிமய் யானது, அய்யுறவு, தய்த்திங்கள், வய்நுனி, கய்யாணை, எனவும், ‘கவ்வொன்று, வவ்யாணை’ எனவும், யகரவகர ஈற்றுப் புணர்ச்சி விதிகளே பெறுதல் காண்க.

எனவே, ‘ஐ, ஒள’ என்னும் இவ்விரண்டியிர்க்கையும், ‘அய், அவ்’ எனப் பழைய வடிவாகவே கொள்ளலாம்.

உயிர்மெய் யெழுத்துக்கள்

உயிர்க்குறி : ‘எழுத்து மிகுதி’ என்பதற்கு உயிர்மெய் யெழுத்துக்களே காரணமாகும். பண்டைக் காலத்தே அகர வுயிர்மெய் யொழிந்த எல்லா உயிர்மெய் யெழுத்துக்களும் தனியாக உயிர்க்குறியைப் பெற்றே இருந்தன. கூட்டி எழுதி வந்ததால் நாளடைவில் சில உயிர்மெய் யெழுத்துக்கள் தனித்த உயிர்க்குறிகளை இழந்து ஒன்றாயின; ஒன்றாக எழுதப்பட்டன; சில உயிர்க்குறிகள் திரிபடைந்தன. ஐகாரக் குறியோடு(ஐ) கூடும் னகர

முதலிய நான்கு மெய்யும் ஒரே சுழிவடிவில் அமைவதால், 'ஊ, ண, ல, ன' என மேல்வளைவு கொடுத்து ஒன்றாக எழுதலாயினர். பிறவும் இவ்வாறே சேர்த்தெழுதப்பட்டன.

தொல்காப்பியர் காலத்தில் (கி. மு. 1000க்கு முன்) உயிர்க் குறிகள் தனியாகவே எழுதப்பட்டு வந்தன என்பது, கீழ்வரும் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தாலும், அதன் பழைய உரையாலும் பெறப்படுகிறது.

“ புள்ளி இல்லா எல்லா மெய்யும்
உருவுரு வாகி அகரமோ டுயிர்த்தலும்,
ஏனை யுயிரோ டுருவுதிரிந் துயிர்த்தலும்
ஆயீ ரியல உயிர்த்த லாறே.” (தொல். எழுத்து-17)

எல்லா மெய்யும் புள்ளி இல்லா(க) (உயி ரோடு கூடும் போது) எல்லா மெய்யெழுத்துக்களும் புள்ளி இல்லாதனவாக, உருவு உருவு ஆகி அகரமோடு உயிர்த்தலும்—அதனதன் முன்னை வடிவே வடிவாகி அகர யுயிரோடு கூடி ஒலித்தலும், ஏனை உயிரோடு உருவு திரிந்து உயிர்த்தலும் - அகர மொழிந்த ஏனைப் பதினே ருயிர்களோடு கூடிய வழி உருவு வேறுபட்டு ஒலித்தலுமாக, அ ஈர்இயல-அவ்விருவகை இயல்பினை யுடைய, உயிர்த்தல் ஆறு-அவ்வுயிர்மெய் யெழுத்துக்கள் ஒலிக்கும் முறைமை என்பதாம்.

அதாவது, புள்ளி நீங்கின வடிவே அகரவுயிர்மெய்யின் வடிவமாகும். மற்றைப் பதினே ருயிர்மெய்களின் வடிவும் வேறுபட்ட வடிவாகும் என்பதாம். உயிர்த்தல்-வடிவமைந் தொலித்தல்; அவ்வடிவுடன் அம்மெய்யு முயிருமாக ஒலித்தல்.

உருவு உருவாகி உயிர்த்தல்—க, ன

உருவு திரிந்து உயிர்த்தல் —கா, ஞ

“உருவு திரிந்துயிர்த்தல்—மேலும் கீழும் விலங்கு பெறுவன விலங்கு பெற்று உயிர்த்தலும், கோடு பெறுவன கோடு பெற்று உயிர்த்தலும், புள்ளி பெறுவன புள்ளி பெற்று உயிர்த்தலும், புள்ளியும் கோடும் உடன் பெறுவன உடன் பெற்று உயிர்த்தலும் எனக்கொள்க. அருகே பெற்ற புள்ளியை இக்காலத்தார் காலாக எழுதுவர்.”- உரையாசிரியர். விலங்கு-படுக்கைக்கோடு. கோடு-கொம்பு.

காட்டு:

1. மேல் விலங்கு பெறுவன ...	க	சு	கி சி
2. கீழ் விலங்கு பெறுவன ...	கு	ளு	கு ளு
3. கோடு பெறுவன ...	கெ	கெ	கே னே
4. புள்ளியும் கோடும்பெறுவன	க்	க்	கெ னெ
5. பின் புள்ளி பெறுவன ...	க.	ப.	கா பா
6. கோடும் பக்கப் புள்ளியும் பெறுவன ...	கெ.	மெ.	கோ மோ
7. புள்ளியும் கோடும் பக்கப் புள்ளியும் பெறுவன ...	க்.	க்.	கொ ரொ
8. முன் இரட்டைப்புள்ளி பெறுவன ...	க	ழ	கைழை
9. புள்ளியும் கோடும் பின்இரட்டைப் புள்ளியும் பெறுவன ...	கெ..	வெ..	கெள வெள

குறிப்பு: உரையாசிரியர் காலத்தே (கி. பி. 10 றா) அருகே பெற்ற புள்ளி (க.) காலாக (கா) எழுதப்பட்டது.

அதன் பின்னர், முன் இரட்டைப் புள்ளி(..க)‘கை’ இவ்வாறு ஆக்கப்பட்டது. இவ்வகாரக் குறியோடு (ை) வேறுபாடு தெரிய, பின்இரட்டைப் புள்ளியான ஓளகாரக் குறிக்கு ளகரத்தைக் (கெ.. -கௌ) கொண்டனர். கி. பி. 1700 இல் தமிழகம் போந்த இத்தாலி நாட்டினரான வீரமாமுனிவர் என்பார், ஒருசுழிக் கொம்பை (ெ) இருசுழிக் கொம்பாக்கி (ே) அதை நெடிலுக்கும், ஒருசுழிக் கொம்பைக் குறிலுக்கும் கொண்டனர். (கொடுந்தமிழ்-வீரமாமுனிவர்).

மிகப் பழங்காலத்தே உயிர்க் குறிகள் இவ்வாறு விலங்கும் கோடும் புள்ளியுமாக இருந்தே, நாளடைவில் காலும், ஒருசுழி இருசுழிக் கொம்பும், மேல் கீழ் வகைவும் ஆயின; அவ்வாறு திரித்து ஆக்கப்பட்டன. பின்னர்ச் சில குறிகள் மெய்யெழுத்துடன் ஒன்றாக இணைத்து எழுதப்பட்டு இன்றைய நிலையை அடைந்தன.

பழையபடியே எல்லா உயிர்மெய் யெழுத்துக்களுக்கும் தனி யுயிர்க் குறிகளைக் கொள்ளுதல், எழுத்துச் சுருக்கத்திற்கு ஏற்ற வழியாகும்.

உயிர்வேறு உயிர்க்குறி வேறு வடிவாக இராமல் ஆங்கில முறைபோல், உயிரெழுத்தையே உயிர்மெய்க் குறியாகக் கொள்ளுதல் மேலும் எழுத்துச் சுருக்கத்திற்கு ஒரு வழியாகும். அவ்வாறு கொள்வதற்கு இன்றுள்ள உயிர் வடிவங்கள் ஏற்றவையாக இல்லை. எனவே, ஏற்றவாறு புதிதாக உயிர் வடிவங்களை ஆக்கியுள்ளனர். புதிதாக ஆக்கப்பட்டுள்ள இவ்வுயிர் வடிவங்கள், குறிலினின்று நெடிலை எளிதில் தெரிந்து கொள்ளவும், விரைவாகவும் எளிதாகவும் எழுதவும், ஒன்றோடொன்றன் வடிவம் மயங்காமல் இருக்கவும் ஆனமுறையில் ஆக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் இவை, ஒரு மெய்க்கு ஒரே குறி என்னும் முறையில் அமைந்துள்ளன.

புதிய உயிரெழுத்துக்கள்

பழைய
வடிவம்

அ	ஆ	இ	ஈ	உ	ஊ	எ	ஏ	ஔ	ஐ
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

புதிய
வடிவம்

அ	அா	௧	௨	௩	௪	௫	௬	௭	௮
---	----	---	---	---	---	---	---	---	---

இப்பத்தும் உயிரெழுத்தாகவும், அகரம் அல்லாத ஒன்பதும் உயிர்மெய் யெழுத்தின் உயிர்க் குறியாகவும் பயன்படுவனவாகும். இகர முதலிய எட்டும் மொழி முதலில் தனியுயிராகவும், ஏனையிடங்களில் உயிர்மெய்யின் உயிர்க்குறியாகவும் வருதற்கேற்றவாறு அமைக்கப் பட்டுள்ளன.

இன்று உயிர்க் குறிகளுட் சில மெய்யெழுத்தின் முன்னும், சிலபின்னும் எழுதப்படுகின்றன. இம் முறை உயிர்மெய்யெழுத்தின் ஒலி முறைக்கு ஏற்றதாக இல்லை. எனவே, இம்முறையை மாற்றி,

“மெய்யின் வழியது உயிர்ஜோன்று நிலையே.”

(தொல். எழுத்து-18)

உயிர் - உயிரானது, தோன்றும் நிலை - உயிர்மெய்யெழுத்தில் ஒலிக்கும் இடம், மெய்யின் வழியது—மெய்யெழுத்திற்குப் பின்னும்.

அதாவது, உயிர்மெய்யெழுத்தில் ஒற்றொலி முன்னும் உயிரொலி பின்னுமாக ஒலிக்கும். ‘தோன்றும் நிலை’ என்றதனால், உயிர்மெய்யெழுத்தை உயிரும் மெய்யுமாகப் பிரிக்குமிடத்தும் கூட்டுமிடத்தும் மெய் முன்னும் உயிர் பின்னுமாகவே கொள்ளவேண்டும் என்பதாம்.

உயிர்மெய்யெழுத்தில் ஒற்றொலி முன்னும் உயிரொலி பின்னுமாக அமைந்துள்ளபடியே எல்லா உயிர்க் குறிகளை

யும் மெய்க்கு ஈராகவே (க் + அ = க, க் + ா = கா) அமைத்துள்ளனன். பழைய முறையில் பயின்றார்க்கு-பழைய எழுத்தில் கற்றவர்க்கு-இது புதுமையாகத் தோன்றுதல் இயல்பே. ஆனால், புதிதாகக் கற்கும் சிறார்க்கு இது இயல்போடு எளிமையாக இருக்குமென்க.

மெய்வடிவம்: சிறுவர்கள் எளிதில் எழுதிப் பழகவும் எழுதவும்; அச்செழுத்து எளிதில் வார்க்கவும், வரி ஒரே படுக்கைக் கோட்டுக்குள் அமையவும்; தட்டெழுத்துக்கள் அழகாகவும் சிறிதாகவும் செய்யவும்—‘ர று த றழ’ என்னும் இவ்வாறு மெய்யெழுத்துக்களையும், அதனதன் நேர் கீழ் வரிசையில் உள்ளவாறு திருத்தியமைத்துள்ளனன்.

பழைய வடிவம்

ர	ந	ளு	த	ற	ழ
ர	ந	ளு	த	ற	ய

புதிய வடிவம்

இவற்றுள், மகரம் ஒன்றுமே புதிய வடிவமாகும். இது, பகரத்தை உள்ளே சுழித்து மகரம் ஆக்கினால் போல யகரத்தை உள்ளே சுழித்ததாகும்.

மெய்யெழுத்துக்களின் வடிவ அமைப்பு வகை

- ① ட ப ம ய ற
- ② (ர) ர ச க த
- ③ (ர) ந ற ற
- ④ ல வ ள ன ண

புதிதாக ஆக்கப்பட்டுள்ள எழுத்துக்களில் மேலுங்கீழுமாக நீண்டுள்ள பகுதிகள் இன்மையால், அச்சிடும்

பக்கத்தில் மிகுதியான வரிகள் அடங்கும். காட்டாக, 'மறிந்திழியும்' என்னும் பழைய வடிவெழுத்துக்கள் 12 கூரானால் (பாயின்ட்), இவற்றின் புதிய வடிவம் 6 கூரில் அடங்குமன்றோ? வரிகளும் கோடு போட்டாற்போல ஒரே ஒழுங்காக அமையும்.

புதிய வடிவெழுத்துக்கள்

1. உயிர்	(அ— ஓ)	10
2. அகர வுயிர்மெய்	(க—ன)	18
3. மெய்	(க்—ன்)	18
4. ஆய்தம்	(ஃ)	1

ஆக-47

131வடிவெழுத்துக்களில் 47 போக, $(131 - 47 =)84$ வடிவங்கள் (எழுத்துக்கள்) குறைகின்றன. அகரவுயிர் மெய் தெரிந்த பின்னர், 'க்' என்னும் ஒரு மெய்யெழுத்துத் தெரிந்தால் - கற்றுக்கொண்டால் - ஏனையவற்றை அவ்வாறே சொல்லத் தெரிந்து கொள்ளலா மாகையால், 47 இல் 17 போக, 30 வடிவங்களே ஆகின்றன.

இந்நாற்பத்தேழு வடிவங்களுள் தமிழ் ஒலியெழுத்துக்கள் 247 உம், வடிவெழுத்துக்கள் 131 உம் அடங்குவதால், இவ்வாறு திருத்தி யமைத்துக் கொள்ளுதல் தமிழ் மொழி வளமும் வளர்ச்சியும் பெறுதற்கு ஏற்ற வழியாகும்.

இப்புதிய எழுத்தாக்க முறைப்படி

1. தெரிந்து கொள்ளும் எழுத்துக்கள்

1. உயிர்	10
2. அகரவுயிர்மெய்— (க — ன)	18
3. உயிர்மெய் (கா—க ல்)	9
4. மெய் (க்)	1
5. ஆய்தம் (ஃ)	1

ஆக-39

2. சொல்ஊத் தெரிந்துகொள்வன

1. உயிர்	10
2. அய், அவ்	2
3. அகரவுயிர்மெய் (க-ன)	18
4. மெய் (க்)	1
5. ஆய்தம் (ஃ)	1

ஆக-32

3. எழுதத் தெரிந்துகொள்வன

‘அய், அவ்’ நீங்க முப்பதார் (30).

ஆங்கில ஒலி வடிவு 26 எனினும், ஒரே எழுத்துப் பல வகையாக ஒலிக்கும் வேற்றொலிகளையும், பல எழுத்துக்கள் சேர்ந்து ஒரெழுத்தாக ஒலிக்கும் கூட்டொலிகளையும் நோக்கின், ஆங்கில எழுத்தைவிடத் தமிழெழுத்துக்கள் குறைவேயாகும். ஆங்கில வரிவடிவு-அச்செழுத்துப் பெரிது சிறிது, கையெழுத்துப் பெரிது சிறிது ஆக ($26 \times 4 =$) 104 ஆகின்றன. எனவே, ஆங்கிலத் தனி ஒலியெழுத்தைவிடத் தமிழெழுத்துச் சொல்லத் தெரிந்துகொள்வதில் ($32 - 26 =$) 6 மிகுதியே யெனினும், எழுதுவதில், எழுதத் தெரிந்துகொள்வதில் ($104 - 30 =$) 74 குறைவாக உள்ளது. மேலும், ஆங்கிலம் போலப் படிப்பது வேறு, எழுதுவது வேறு என்னும் வேறுபாடும், எழுத்துக் கூட்டும் முறையும் தமிழெழுத்திற் கில்லை.

131 வடிவங்கள் 47 ஆகக் குறைந்திருப்பதால், சொல்லவும் எழுதவும் தெரிந்து கொள்ளும்-கற்றுக் கொள்ளும் - காலம் மிகக் குறையும். கற்போர்க்கு, 'இத்தனை எழுத்தா!' என்னும் மலைப்பு நீங்குமாகையால், கற்பதில் விருப்பஞ் செல்லும். செல்லவே, குறைந்த காலத்தில், எளிதில் தமிழ் எழுத்தறிவைப் பெறும் பெரும்பயன் உண்டாகும். அச்சுக் கோப்பதும் தட்டெழுத்தடிப்பதும் எளிதாகும். எனவே, தமிழ்மொழி மேம்பாடுறும் என்பது ஒருதலை.

அயலெழுத்தாக்கம்

தமிழர்களாகிய நாம் இனி உலகத்தொடர்பின்றித் தனித்து வாழ முடியாது. உலக வரலாற்று நூல், நிலநூல் முதலியவற்றைக் கற்றறிதல் வேண்டும். சிறந்த அயல் மொழி இலக்கியங்களைத் தமிழாக்கிப் பயிலுதல் வேண்

டும். அயல்மொழி அறிஞர்களின் கண்டுபிடிப்புக்களான அறிவியல் நூல்களைத் தமிழில் எழுதவேண்டும். எனவே, ஆங்கில முதலிய அயல்மொழிச் சொற்களான மக்கட்பெயர், இடப் பெயர், சிறப்புப்பெயர் முதலியவற்றைத் தமிழில் வழங்காமலிருக்க முடியா. ஆனால், அவ்வயல் மொழிகளின் பெயர் வினைகளாகிய பொதுச்சொற்களை எக்காரணங்கொண்டும் கலந்து தமிழின் தனித்தன்மையைக் கெடுக்கக் கூடாது.

எனவே, தமிழெழுத்துக்களால், அவ்வயல்மொழிச் சிறப்பொலி யெழுத்துக்களுக்கேற்ற தமிழாக்கஞ் செய்து கொள்ளுதல் வேண்டும்.

1. வடவெழுத்தாக்கம்

ஹ, ஸ, ஷ, ஜ, ஶ.

இவ்வைந்தும் வடமொழிச் சிறப்பெழுத்துக்கள்.

1. ஹ — ஆய்த வெழுத்து ஹகர வொலியோ டொத்து இருத்தலான், ஹகரத்திற்கு ஆய்தத்தைக் கொள்ளலாம்.

காட்டு : ஹோமர் - ஓமர்.

பஹ்ருதீன் - பஃருதீன்.

- 2- ஸ — ஆய்தமும் சகரமும் சேர்ந்து ஸகரவொலியாகும். இது பெரும்பாலும் தமிழில் மெய்யாகவே வழங்கும்.

காட்டு: ஸ்பெயின் ஃஸ்பெயின்.
ஹிராஸ் - ஹிராஃசு.

3. ஷ — டகரமும் சகரமும் ஷகர வொலியாகும். மெய்யெனில் இரண்டையும் புள்ளியிட் டெழுதவேண்டும். உயிர்மெய்யெனில் டகரத்திற்கு மட்டும் புள்ளியிட வேண்டும்.

காட்டு: ரஷ்யா - ரட்ச்யா. பெர்னாட்ஷா - பெர்னாட்ட்சா.

4. ஜ — சகரமும் ஞகரமும் ஜகரவொலியாகும். உயிர்மெய்யெனில் சகரத்தைப் புள்ளியிட்டும், மெய்யெனில் இரண்டையும் புள்ளியிட்டும் எழுதவேண்டும்.

காட்டு: ஜப்பான்-சஞ்ஜப்பான். அர்ஜுனன் - அர்சஞ்ஜனன். ஜார்ஜ்—சஞ்ஜார்சஞ்.

5. ஷ — இது 'க்ஷ' என்னும் ஈரெழுத்தா லாகியதால், 'க்ட்சு' என எழுதவேண்டும். ககர டகரங்கட்குப் புள்ளியிட வேண்டும்.

காட்டு: அக்ஷய—அக்ட்சய.
லக்ஷிமி—லக்ட்சிமி.

2. ஆங்கில வெழுத்தாக்கம்

P, T, F, X, Z, G, J, C, S, H.

இவை பத்தும் ஆங்கிலச் சிறப்பெழுத்துக்கள்.

1. P — இது, இரட்டித்த பகர வொலி.
2. T — இது, இரட்டித்த டகர வொலி.

இவ்விரண்டையும் முதலிலும், ம், ன் முன்னும் இரட்டித்தே எழுதவேண்டும்.

காட்டு: Park - ப்பார்க். Company—
கம்ப்பனி. Map - மேப்.

Time-ட்டைம். Center-சென்ட்டர்.
Nut-நட்.

3. F— இதை ஆய்த்தையும் பகரத்தையும் சேர்த்து
எழுதும் பழக்கம் இப்போதே உளது.

காட்டு: France - ஃப்ரான்ஃச். Africa -
ஆஃப்ரிக்கா. Fort - ஃபார்ட்.

4. X — இது 'க்ஃச்' என்னும் எழுத்துக்களின் ஒலி
யாகும்.

காட்டு : Six - சிக்ஃச்

Mexico - மெக்ஃசிகோ.

5. Z — இது டகர ஜகரக் கூட்டுடொலியாகும். 'ட்ச்ஞ்' என எழுதவேண்டும்.

காட்டு : Zoo-ட்ச்ஞூ. Bazaar-பட்ச்ஞூர்.

G - ஜ, க. J - ஜ. C - ஸ, க. H - ஹ
என்னும் ஒலிகளாகும்.

இவ்வாறு இரண்டு மூன்று எழுத்துக்களைச் சேர்த்தெழுதி ஒரெழுத்தொலி யாக்குதல், கற்போர்க்கு, படிப்போர்க்கு இடர்ப்பாடுடைய தன்றோ வெனின், அன்று. தமிழ் எழுத்துக்களை ஐயமறக் கற்றுத் தெளிந்து, தமிழ் மொழியின் இயல்பினை நன்கு உணர்ந்த பின்னர், ஒரு சில அயல்மொழிச் சொற்களை வழங்குதற்கு மட்டும் இவற்றைப் பயன்படுத்துவதால் இடர்ப்பாடின்றென்க.

ஆங்கிலமொழி தன் சொற்களை வழங்குதற்கே Gracious-கிராஷஸ் (ciou-ஷ), Herfaceous-ஹெர்ஃபாஷஸ் (ceou-ஷ) எனப் பல கூட்டெழுத்துக்களை வழங்கி வருதலை அம்மொழிக்கண் அறிக.

உயிரொலி : தமிழ் அல்லாத உலக மொழிகள் எவற்றினும் ஒத்த குறிலும் நெடிலும் இல்லை. காட்டாக, வட மொழியில் ஏகார ஓகாரங்கட்கு ஒத்த குறில்களில்லை. ஆங்கிலத்தில் உள்ள ஐந்து உயிர்களும் குறிலுக்கும் நெடிலுக்கும் பொதுவாகவே உள்ளமையோடு, ஒரே ஒலியை - உச்சரிப்பை - உடையனவாகவும் இல்லை. தமிழ்மொழி ஒன்றே ஒத்த குறிலும் நெடிலும், ஒரேவகை ஒலியும் உடைய உயர்தனிச் செம்மொழியாகும்.

ஒற்றொலி : வலி, மெலி, இடை, என்னும் மூவகையில் எல்லா ஒற்றொலியும் அடங்குதலான், பிற மொழி

களில் உரப்பியும் கணைத்தும் எடுத்தும் ஒலிக்கப்படும் எழுத்துக்கள் அவ்வவ் விடங்களின் தட்ப வெப்ப நிலைகட்கேற்றவாறு தோன்றிய திரிபொலிகளேயாகும். எனவே, தமிழ் மெய்யெழுத்துக்களும் முற்றிய இயல்பொலி உடையனவே யாம்.

சங்கம், வஞ்சம், பண்டம், மந்தம், கம்பம் என மெல்லொற்றை அடுத்து வரும் 'க ச ட த ப, என்னும் வல்லெழுத்துக்கள் ஐந்தும் மெலிந்து ஒலிப்பதால், இவற்றையே அயல்மொழியாளர்கள் உரப்பியும் கணைத்தும் எடுத்தும் ஒலிக்கும் வெவ்வேறு எழுத்துக்கள் ஆக்கிக்கொண்டனர். "தமிழ் அல்லது திராவிட எழுத்துக்களைத் தாம் உலக மொழியாளர்கள் தங்கள் மொழிகளுக்குக் கொண்டனர்." என்னும் ஆங்கிலக் கலைக்களஞ்சியக் கூற்றும் இதற்குச் சான்றாகும்.

அயலெழுத்தாக்கத் தமிழெழுத்துக்களால் எல்லா அயல்மொழிச் சொற்களையும் பொருள் விளங்க எழுத முடியும். ஆனால், பிற மொழிகளில் ஒத்த குறிலும் நெடிலும் இன்மையோடு, வடமொழியிலும் இந்தியிலும், 'ற ன ழ' என்னும் மெய்களில்லை. ஆங்கிலத்தில் 'ந ண ன - N, ல ள ழ - L, ர, ற - R' எனப் பொதுவாக உள்ளனவே யன்றித் தனித்தனி மெய்களில்லை. ஆகவே, தமிழ்ச் சொற்களை அவ்வயல்மொழி எழுத்துக்களால் பொருள் விளங்க எழுதமுடியா என்பதைக் கீழ்வரும் எடுத்துக் காட்டுக்களால் அறியலாம்.

தமிழ்		வடமொழி
நெடுஞ்செழியன்	—	நேடுஞ்சேளியந்
பொன்னன்	—	போந்நந்
நெடுமாறன்	—	நேடுமாரந்

எயினன்	—	ஏயிநந்
ஓட்டார்	—	ஓட்டார்
முற்றம்	—	—

தமிழ்		ஆங்கிலம்
அழகன்	—	Alagan
ஆழியான்	—	Aliyan
உறந்தைக்கோ	—	Urandaiko
ஊராளன்	—	Uralan
எழிலன்	—	Elilan
ஏழிசை	—	Elisai
கனிமொழி	—	Kanimoli
காணியாளன்	—	Kaniyalan
சிற்றூறு	—	—

முன்னரே இப்பெயர்களை ஒலித் தறியாத தமிழர், குறில் நெடிலையும், 'ர ற, ந ண ன, ல ள ழ' என்பவற்றையும் மாற்றிப் படிக்கவும் கூடுமல்லவா? 'முற்றம், சிற்றூறு' என்னும் இருசொற்களையும் வடமொழி, ஆங்கிலம் இரண்டினும் பொருள் விளங்க எழுத முடியாமையை அறிக.

அச்செழுத்து

இது அச்செழுத்துக் காலம். இன்று உலகைக் கட்டி ஆள்வது அச்சகமே. அச்சத் தொழிலே இன்று உலகை இயக்கி வருகிறது என்பது மிகையாகாது. அச்சகத்தில் அச்செழுத்துக்களைப் போட்டு வைக்கும் அச்சப் பெட்டியில் இப்போது 199 அறைகள் உள்ளன. இப்புதிய முறைப்படி,

1. உயிர்	10
2. அகரவுயிர்மெய்	18
3. மெய்	18
4. ஆய்தம்	1
5. எண்	10
6. குறிகள்	20
7. இடையீடுகள்	7

ஆக—84

எனவே, (199—84=) 115 அறைகள் குறைகின்றன. இதனால், முன்னிலும் எளிதில் அச்சக் கோத்துப் பழகவும், விரைவாக அச்சக் கோக்கவும் கூடுமல்லவா?

குறிகள் 9 ; : . ? ! - | || = ✱
— () [] ஂ அ ம் ஈ

இடையீடு (ஸ்பேஸ்): தடித்த இடையீடு, நள்ளிடை யீடு, மெல்லிடையீடு, 1, ½ எம், ஈயக்கட்டை (Quad), புள்ளிகள். (7)

அ	ஆ	ஈ	ஏ	உ	ஊ
க	கா	கி	கே	கஉ	கஊ
ங	ஙா	ஙி	ஙே	ஙஉ	ஙஊ
ச	சா	சி	சே	சஉ	சஊ
ந	நா	நி	நே	நஉ	நஊ
ட	டா	டி	டே	டஉ	டஊ
ண	ணா	ணி	ணே	ணஉ	ணஊ
த	தா	தி	தே	தஉ	தஊ
ந	நா	நி	நே	நஉ	நஊ
ப	பா	பி	பே	பஉ	பஊ
ம	மா	மி	மே	மஉ	மஊ
ய	யா	யி	யே	யஉ	யஊ
ர	ரா	ரி	ரே	ரஉ	ரஊ
ல	லா	லி	லே	லஉ	லஊ
வ	வா	வி	வே	வஉ	வஊ
ய	யா	யி	யே	யஉ	யஊ
ள	ளா	ளி	ளே	ளஉ	ளஊ
ற	றா	றி	றே	றஉ	றஊ
ன	னா	னி	னே	னஉ	னஊ

தமிழெழுத்துக்கள்

6	ே	ெ	ை	அய்	அவ்	ஃ.
க6	கே	கெ	கை	கய்	கவ்	க்
ங6	ஙே	ஙெ	ஙை	ஙய்	ஙவ்	ங்
ச6	சே	செ	சை	சய்	சவ்	ச்
ந6	நே	நெ	நை	நய்	நவ்	ந்
ட6	டே	டெ	டை	டய்	டவ்	ட்
ண6	ணே	ணெ	ணை	ணய்	ணவ்	ண்
த6	தே	தெ	தை	தய்	தவ்	த்
ந6	நே	நெ	நை	நய்	நவ்	ந்
ப6	பே	பெ	பை	பய்	பவ்	ப்
ம6	மே	மெ	மை	மய்	மவ்	ம்
ய6	யே	யெ	யை	யய்	யவ்	ய்
ர6	ரே	ரெ	ரை	ரய்	ரவ்	ர்
ல6	லே	லெ	லை	லய்	லவ்	ல்
வ6	வே	வே	வை	வய்	வவ்	வ்
ய6	யே	யெ	யை	யய்	யவ்	ய்
ள6	ளே	ளெ	ளை	ளய்	ளவ்	ள்
ற6	றே	றெ	றை	றய்	றவ்	ற்
ன6	னே	னெ	னை	னய்	னவ்	ன்

கையச்சுப் பொறி

இன்று தமிழகத்தே தமிழ் ஆட்சி மொழியாக உள்ளமையால், தமிழ்க் கையச்சுப் பொறியின் இன்றியமையாமையைச் சொல்லவேண்டிய தில்லை. ஆங்கிலக் கையச்சுப் பொறியில் 44 விரல்கள் (விசைகள்) உள்ளன. தமிழ்க் கையச்சுப் பொறியில் 46 விரல்கள் உள்ளன. ஆனால், சில எழுத்துக்களை இரு பகுதியாக அடிக்க வேண்டியிருப்பதால், தமிழ்க் கையச்சுப் பொறி, ஆங்கிலக் கையச்சுப் பொறியைப் போல் எளிதில் அடிக்க முடியாமல் இருந்து வருகிறது.

இப்புதிய முறையில் அத்தகைய இடர்ப்பாடில்லை. இப்புதிய எழுத்தாக்க முறைப்படி அமைக்கப்பெறும் தமிழ்க் கையச்சுப் பொறியில்,

1. உயிர்	10
2. அகரவுயிர்மெய்	18
3. மெய்ப் புள்ளி	1
4. ஆய்தம்	1
5. எண்	10
6. குறிகள்	20

ஆக—60

இவ்வறுபதில், மெய்ப்புள்ளிக் கொண்டு, முற்றுப் புள்ளிக் கொண்டு ஆக 2 விரல்கள் (விசை) போக, ஏனைய 58 க்கும், ஒரு விரலுக்கு மேலிடம் கீழிடம் இரண்டாக ($58 \div 2 =$) 29 உம், முன்னைய இரண்டும் ஆக 31 விரல்களே ஆகின்றன. இது, ஆங்கிலக் கையச்சுப் பொறியை விட ($44 - 31 =$) 13 விரல்கள் குறைவு!

கையச்சுப் பொறி

அட்டவணைப்
பிழப்புக்களை
விடுவீக்கும் விசை

அட்டவணை விசை

அட்டவணைப்
பிழப்புக்களை
அமைக்கும்
விசை

நீன்
தள்ளும்
விசை

! 2

" 3

% 4

/ 5

_ 6

+ 7

x 8

ஒர்ப்
பிழப்புக்களை
விடுவீக்கும்
விசை

| ந

(ம

) ன

ஊ ண

: னு

= னு

- 9

÷ 0

மாற்று
விசைப்
பூட்டு

ய க

ந க

ஸ ட

ப த

ள ப

ய ற

! ?

மாற்று
விசைப்
பூட்டு

மாற்று
விசை

உ ள

ஊ ள

ஊ ள

ஊ ள

ஊ ள

ஊ ள

ஊ ள

ஊ ள

மாற்று
விசை

இடம் விடும் கட்டை

குறிப்பு: 1. முன்பக்கமுள்ள கையச்சுப் பொறியில், பொறியியல் அமைப்புமுறைக் கேற்றவாறு எழுத்துக்களையும் குறிகளையும் ஏற்ற இடங்களில் மாற்றியமைத்துக் கொள்ளலாம்.

2. சாய்வு கோடுகள் உள்ள விரலிலுள்ள இரு புள்ளிகள், மேலிடம் கீழிடம் ஆகிய ஈரிடத்தும் உள்ள மெய்ப்புள்ளி யாகும். சாய்வு கோடுகள் இல்லாத விரலிலுள்ள இருபுள்ளிகள், முற்றுப்புள்ளி.

இன்னும் இச்சுருக்கம், தமிழில் தந்தியடிப்பதற்கும், வரியெழுத்து (லைனோடைப்), தனியெழுத்து (மோனோடைப்) அச்சடித்தற்கும் எளிதாகும்.

தொகுப்பு

பழையது புதியது

1. தமிழ் ஒலியெழுத்து	247	247
2. தமிழ் வடிவெழுத்து	131	47
3. தெரிந்து கொள்ளும் எழுத்து		39
4. சொல்லத் தெரிந்துகொள்வன		32
5. எழுதத் தெரிந்துகொள்வன		30
6. அச்சுப்பெட்டியிலுள்ள அறைகள்	199	84
7. ஆங்கிலக் கையச்சுப் பொறியிலுள்ள விரல்கள்	44	
8. தமிழ்க் கையச்சுப் பொறியிலுள்ள விரல்கள்	46	31

புதிய ஆக்க எழுத்துச் சொற்கள்

அயகவ	காவரர
அண்மய்	தமயகம்
ரன்பம்	கரள
ரரவெ	பரல
வலகம்	தண்ணர்
வக்கம்	கவயந்தய்
ல்லய்	பவங்கா
றேறம்	தாயம்பவ
என்பதவ	சன்னய்
வட்டம்	சலேம்
அயந்தவ	பவவள்
அவ்வய்	கவட்டய்

அளபடை

பலாஅம் தயரர தமே
பவவவம் பவவம்

தமிழ்ச் செய்தித் தாள்களிலும், வார, மாத இதழ்களிலும் இப்புதிய எழுத்துக்களைப் பயன்படுத்திச் சிறிது சிறிதாக வெளியிட்டு வந்தால் விரைவில் பொதுமக்களிடையே பழக்கத்திற்கு வந்துவிடும். பின்னர்க் கதை, கட்டுரை முதலிய நூல்களில் சில பக்கங்கள் வெளியிடலாம். அதன்பின் பள்ளிப் பாடநூல் எழுதலாம். படிப்படியாக நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரலாம். கடிதங்கள் எழுதினால் எளிதில் பயிற்சியுறும்.

மற்றொரு முறை

மெய்க்கோடு: தட்டெழுத்துப் பொறியில் மெய்ப்புள்ளியை ஓர் எழுத்துப் பகுதியாகக் கொண்டு அகரவுயிர்மெய்களின் மேல் புள்ளியிட்டு மெய்யெழுத்தாக்குவதுபோல், மெய்ப்புள்ளியை ஓர் எழுத்தாக்கிக் கொண்டால் 17 எழுத்துக் குறையும். அச்செழுத்துப் பெட்டியின் அறைகள் $(84-17=)$ 67 ஆகும். அச்சுக்கோப்பாளர் பல மெய்யெழுத்து அறைகளைத் தெரிந்து கொள்ளும் காலம் குறைவதோடு, விரைவில் அச்சுக்கோக்கவும் ஏதுவாகும். ஆனால், புள்ளியை மெய்க்குறியாகக் கொண்டால் எழுதும்போது இடுவதற்கு ஏற்றதாக இருக்கும். அச்சுக் கோக்கும் போது அகரவுயிர்மெய்களின்மேல் புள்ளியிட முடியாது; அருகேதான் இடமுடியும். அருகே புள்ளியிட்டால் ஒவ்வொரு மெய்க்கும் அடுத்த எழுத்துக்கும்,

நல.லப.பன. வந.தனன. .

வள.ளவ்வா. த9நவக.கவறள. .

இவ்வாறு இடைவெளியேற்படும்; வரிகள் அழகாயிரா. வாக்கிய முடிவில் முற்றுப்புள்ளி யிடும்போது இரு புள்ளிகள் இடவேண்டியதாகும். எனவே, புள்ளிக்கு ஈடாகக் கோட்டினைக் கொள்ளுதல் அமைவுடைத்தாகும்; எழுதுதற்கும் எளிதாக இருக்கும்.

நலலபபன। வந।தனன। .

வள।ளவ்வா। த9நவக।கவறள। .

இம்முறையினையும் ஆய்ந்து பார்த்தல் வேண்டும்.

வள்ளுவர் தந்த திருக்குறளை ஆக்கத்
தெள்ளு தமிழெழுத் தால்பயில்க.

அகர மவதல யேவத்தல்லாம் அாது
பகவன் மவதற்றே வலகவ.

ரேன் உயாஅர் உயவர் பவயலன்னவம்
வாரா வளங்கவன்றுக் கால்.

மனத்தவக்கண் மாசால னாதல் அனய்த்தறன்
அாகவல நர பற.

ன்று பவவதாற் பரேதவவக்கவம் தன்மகனய்ச்
சான்றவன் னைக்கடீட தாய்.

னைய உளவாக னன்னாத கவறல்
கனாயரவப்பக் காய்கவரந் தற்றவ.

நன்று மறப்பதவ நன்றன்றவ நன்றல்ல
தன்றே மறப்பதவ நன்றவ.

யாகாவா ராயனவம் நாகாக்க காவாக்கால்
சகொப்பர் சல்லையவக்கவப் பட்டவ.

வவவக்கம் வவவப்பந் தாலான் வவவக்கம்
வவவனவம் வம்பப் படவம்.

வவவணா நவநறயந் தற்றே வவவவாம்
பவறா வாளன் றவவ.

வவவத்தவக்க கவவநாளய் யவ்வம் பவவத்தவர்க்கவப்
பவன்றவந் தவணய்யவம் பவகய்.

கடவுப்ப தயவக்கறவுப்பான் சவுற்றம் வடவுப்பதஸவம்
உண்பதஸவ மௌறாக் கடவும்.

பவறங்கஸறாய் பவய்த்தவயர் வாய்தலுன் சாதல்
அறங்கஸறவம் அாக்கந் தரவம்.

தயவய் தய பயத்தலான் தயவய்
தயௌவம் அன்சப் படவம்.

அாவற்கவ நரானே றுரப்பௌவம் நாவற
கௌவறன் ளௌவந்த துல்.

தூன்றறத் பவகயவவ தூன்றவக அஃ. துலார்
தூன்றலுன் தூன்றாமய் நன்றவ.

கற்க கசடறக் கற்பவய் கற்றபுன்
நுற்க அதற்கவத் தக.

ப்பவவள் யார்யார்வாய்க் கடிபௌவம் அப்பவவள்
மய்யப்பவவள் காண்ப தறவவ.

வானகக்கௌ வாயவம் வலகலல்லாம் மன்னவன்
கனைகக்கௌ வாயவம் கவடௌ.

அாக்கம் அதர்வௌாய்ச் சல்லவம் அசய்வௌ
வக்க மவடய்யா னவய்ய.

அற்றால் அளவறாந் தவண்க அஃ. தவடம்பவ
பற்றான் நடௌதவய்க்கவ மாறவ.

முடிவுரை

காலத்திற் கேற்ற மாற்றத்தை மேற்கொள்வதே நாகரிக முறையாகும். சென்ற அரை நூற்றாண்டுக்குள் உலகம் எவ்வாறு மாறுபாடடைந்துள்ளது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கின் இதன் உண்மை விளங்கும். அமெரிக்கர் எழுத்துக் கூட்டும் வழக்கத்தை விட்டு விட்டனர். துருக்கியர் துருக்கி எழுத்தை விட்டு ஆங்கில எழுத்தை இட்டு வழங்கி வருகின்றனர். மலையாள மொழிக்கு எழுத்தச்சன் என்பார் புதிதாக எழுத்தாக்கினார். ரஷ்யர்கள் தங்கள் நாட்டில் வழங்கும் பல மொழிகட்கு அண்மையில் புதிதாக எழுத்தாக்கி யுள்ளனர். வீரமாமுனிவர் செய்த சில எழுத்து வடிவ மாற்றங்களை அக்காலத் தமிழ்ப் பெருமக்கள் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர். எழுத்து என்பது மொழி வழக்கத்திற் குரிய ஒரு கருவியே யாகும். 'பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்' தொன்று தொட்ட மரபே யாகும். இவ்வெழுத்துச் சீர்திருத்தம், பழைய முறையை மேற்கொள்வதே யன்றிப் புதியன புகுத்தலும் அன்று. ஆகவே, தம் தாய் மொழியாந் தமிழ்மொழியை மேம்பாடுறச் செய்ய விரும்பும் தமிழ்ப்பெருமக்கள் இச்சீர்திருத்தத்தை விரும்பி யேற்றுக்கொள்வ ரென்பது ஒருதலை.

தமிழ் எழுத்தாளர் பெருமக்களும், தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தவரும், தமிழ் நாளிதழ் ஆசிரியர்களும் வாரமாத இதழ் ஆசிரியர்களும், தமிழக வாடுலி நிலையத்தாரும் இத்தமிழ்ப் பெரும் ஆக்கப் பணிக்கு இயன்ற துணைபுரியக் கடமைப்பட்டவராவர். இத்தாய்மொழித் தொண்டில் பங்கு கொள்ளுதல் தமிழறிஞர்களின் கடமையாகும். இத்தமிழ் வளர்ச்சிப் பணியில் கருத்தைச் செலுத்துதல் தமிழ்வளர்ச்சிக் கழகத்தின் முன்னிற்கும்

முதல் வேலையாகும். அச்செழுத்து வார்ப்புத் தொழிலகத் தாரும் (டைப் பவுண்டரி), அச்சக உரிமையாளர்களும், தட்டெழுத்துத் தொழிலகத்தாரும் இத்தமிழ் வளர்ச்சிப் பணியின் பங்காளிகளாவர்.

இத்தாய் மொழி ஆக்கப் பணியை மேற்கொள்ளுதல் தமிழ்மொழி ஆக்கத்தில் அளவு கடந்த ஆர்வமும் அக்கறையும் உடைய தமிழக அரசின் தலையாய கடமையாகும். தமிழ்ப் பெருமக்களும் தமிழக அரசும் இத்தமிழாக்கப் பெரும் பணியை மேற்கொள்ளின், நம் அருந்தமிழன்னை உறுங்குறை யொன்றின்றிச் சீருஞ்சிறப்புடன் திகழ்வாளென்பது திண்ணம்.

—தமிழ் வாழ்க!—

“பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்
வழுவல கால வகையி னானே.”

—நன்னூல் சூத்திரம்